

תלמודו בידו

יבמות

דף צא עמוד ב

א [מה כוונת ר' שמעון, התירו לה להינשא על פי עד אחד ואחר כך בא בעלה "עשו בית דין בהוראתן כזרון איש באשה" ?]

ב [אלו אופנים קונסים אשה שנישאת על פי גט פסול בכל הקנסות המנויים במשנה ?]

ג [אלו עוד אופנים קונסים אשה בכל הקנסות המנויים במשנה ?]

ד [נשאת על פי עד אחד ויצא קול שבעלה הראשון חי, האם מוציאים אותה ?]

א [רב ששט: אסורה לבעלה ואינה צריכה גט מהשני, כדין אשת איש שזינתה במזיד שאסורה לבעלה, ואינה צריכה גט מהבועל ואך לחכמים צריכה גט מהשני].

גמרא: צריכה גט מהשני, כדין איש שבא על הפנויה בכוונה לקדשה.

רב אשי: אסורה לבעלה כמי שזינתה במזיד, אבל לעולם צריכה גט מהשני.

רבינא: פטורה מן הקרבן [כשם שאם זינתה במזיד], שיחיד שעשה בהוראת בית דין פטור.

ב 1. זמן הגט נכתב שלא לפי שנת המלכות שבאותה העת, או ששינה את מקום כתיבתו.

2. כתב גט לאיש ושובר לאשה והחליפן, ונשאת האשה בשובר בחושבה שהוא הגט.

3. שינה הסופר שמם של הבעל או האשה, או את שם עירו או עירה.

4. קיבלה גט קָרַח [גט מקושר שקשריו מרובים מעריו והוא פסול], ונשאת לאחר.

שהיה לה להקריא את הגט לחכם לפני שנשאת כדי לוודא את כשרות הגט.

ג 1. הכונס את יבמתו ונשאת צרתה לשוק, ונמצאת היבמה אילונית ולא פטרה את צרתה.

2. צרת ערוה שנישאה לשוק, ונמצא אחר כך שהערוה אילונית.

שהיה לה להמתין מלהינשא עד שיתברר ודאי אם זו שנתייבמה אילונית היא.

ד [אין מוציאים אותה עד שיבא בעלה. שקול שיצא לאחר שנשאת [לשני] אין חוששים לו.

ואין אומרים שכיון שהספק כבר עלה לפני הנישואין, נחשב שיצא הקול מאותה שעה.